

Bruxelles, 18.12.2020
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește conferirea de competențe de executare Comisiei pentru a stabili sensul termenilor utilizați în anumite dispoziții ale directivei menționate

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În prezent, Comisia nu deține competențe de executare în ceea ce privește Directiva TVA¹. Singurul instrument de care dispune Comisia pentru a promova aplicarea uniformă a normelor UE în materie de TVA este un *comitet consultativ* înființat în temeiul articolului 398 din Directiva TVA, denumit în continuare „comitetul TVA”.

Comitetul TVA este format din reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei și examinează problemele semnalate de Comisie sau de un stat membru, referitoare la aplicarea dispozițiilor UE în materie de TVA. Întrucât este un comitet consultativ, comitetul TVA poate conveni în prezent doar asupra unor orientări fără caracter obligatoriu cu privire la aplicarea Directivei TVA, în timp ce măsurile de punere în aplicare cu caracter obligatoriu pot fi adoptate numai de Consiliu, pe baza unei propuneri a Comisiei (articolul 397 din Directiva TVA).

Experiența demonstrează că aceste orientări nu asigură întotdeauna aplicarea uniformă a legislației UE în materie de TVA. De exemplu, comitetul TVA nu a reușit să ajungă recent la un acord unanim asupra unor orientări cu privire la o serie de aspecte legate de punerea în practică a dispozițiilor Directivei (UE) 2018/1910 a Consiliului (Directiva „soluții rapide”)². În consecință, statele membre urmează abordări diferite cu privire la aspecte precum:

- măsura în care un antrepozit este sau nu sediul permanent al unei persoane impozabile (în cazul în care antrepozitul către care sunt transportate bunurile în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului este deținut sau închiriat de persoana impozabilă care transferă bunurile);
- definirea noțiunii de „pierderi mici”, sau tratamentul care trebuie aplicat unor astfel de pierderi mici în sensul regimului de stocuri la dispoziția clientului;
- sensul termenilor „operator... care expediază sau transportă bunurile, fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe care acționează în numele său” [articolul 36a alineatul (3) din Directiva TVA].

De asemenea, comitetul TVA nu a reușit să ajungă recent la un acord unanim asupra unor orientări:

- cu privire la modul în care locația unui serviciu care constă într-un eveniment ce are loc în mai multe state membre ar trebui să fie identificată în scopuri de TVA;
- cu privire la măsura în care o livrare de bunuri sau o prestare de servicii între un sediu central al unei întreprinderi înființate într-un stat membru și un grup TVA dintr-un alt stat membru, care include o succursală a respectivei întreprinderi, constituie o operațiune taxabilă în scopuri de TVA.

¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006).

² Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre (JO L 311, 7.12.2018, p. 3-7).

Aceste discrepanțe sunt susceptibile să genereze cazuri de dublă impunere și vor provoca insecuritate juridică și costuri suplimentare pentru întreprinderi, care, de obicei, se soluționează, după o perioadă lungă de timp, numai printr-o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), ceea ce duce uneori la o interpretare care nu a fost împărtășită de majoritatea statelor membre (cum ar fi, de exemplu, aplicarea „normelor privind partajarea costurilor”)³. S-ar putea întâmpla chiar ca hotărârea CJUE să nu soluționeze toate incertitudinile, având în vedere că se referă la o situație de fapt concretă. Acest lucru s-a întâmplat în ceea ce privește tratamentul TVA aplicat livrărilor dintre un sediu central și sucursala sa (împreună cu grupurile TVA): deși hotărârea CJUE în cauza *Skandia America*⁴ a soluționat o serie de probleme, persistă îndoieli cu privire la tratamentul TVA aplicat situațiilor care nu corespund exact situației de fapt descrise în cauza înaintată CJUE.

Având în vedere cele de mai sus și astfel cum s-a anunțat în Comunicarea privind un plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare⁵, se propune o modificare a Directivei TVA pentru a se crea un comitet care să supravegheze adoptarea de către Comisie a actelor de punere în aplicare în anumite domenii ale TVA. Trei aspecte trebuie subliniate în acest sens:

– În primul rând, procedurile comitetului ar fi aplicate numai în legătură cu un set limitat de norme de punere în aplicare a dispozițiilor Directivei TVA, pentru care este necesară o interpretare comună. Orice modificare a Directivei TVA va impune, astfel cum se întâmplă în prezent, un acord unanim în cadrul Consiliului.

– În al doilea rând, este atât în interesul administrațiilor fiscale, cât și al întreprinderilor să faciliteze adoptarea interpretărilor comune ale dispozițiilor Directivei TVA, dat fiind că, în acest domeniu, neconcordanțele sunt de natură să genereze dubla impunere, denaturarea concurenței și costuri suplimentare pentru întreprinderi. În această privință, procedura comitetului este abordarea standard consacrată, utilizată în dreptul Uniunii pentru a facilita apariția acestor interpretări comune. Trebuie menționat faptul că, în domeniul impozitării indirecte, procedurile standard ale comitetului sunt deja utilizate în ceea ce privește cooperarea administrativă în materie de TVA și accizele.

– În al treilea rând, Consiliul își va păstra competențele de executare în măsura în care acestea nu cad sub incidența domeniului de aplicare strict definit al competenței Comisiei și, în particular, în ceea ce privește chestiunile de fond cu caracter sensibil pentru statele membre.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Propunerea se întemeiază pe articolul 113 din TFUE. În temeiul acestui articol, Consiliul, hotărând în unanimitate în conformitate cu o procedură legislativă specială și după consultarea Parlamentului European și a Comitetului Economic și Social, adoptă dispoziții de armonizare a normelor statelor membre în domeniul impozitării indirecte.

³ Hotărârile Curții din 4 mai 2017, *Comisia/Luxemburg*, C-274/15, EU:C:2017:333; din 21 septembrie 2017, *DNB Banka*, C-326/15, EU:C:2017:719; din 21 septembrie 2017, *Aviva*, C-605/15, EU:C:2017:718 și din 21 septembrie 2017, *Comisia/Germania*, C-616/15, EU:C:2017:721.

⁴ Hotărârea CJUE din 17 septembrie 2014, *Skandia America*, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare, COM(2020) 312 final, 15.7.2020.

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Propunerea respectă principiul subsidiarității, întrucât principala problemă identificată este tocmai aplicarea neharmonizată de către statele membre a conceptelor care se regăsesc în Directiva TVA, care, la rândul lor, pot avea drept consecință dubla impunere sau neimpozitarea, în special în situații transfrontaliere. Statele membre nu au posibilitatea de a aborda aceste probleme prin acțiuni individuale. Faptul că anumite competențe de executare sunt conferite Comisiei va permite abordarea mai rapidă și mai eficientă a situațiilor care sunt rezultatul diferențelor de interpretare și care creează probleme comercianților. În acest sens, Comisia va fi asistată de un comitet, format din experți în materie de TVA din cadrul administrațiilor fiscale ale statelor membre și care, prin urmare, va fi bine plasat pentru a soluționa problemele în mod coerent și rapid.

- **Proportionalitate**

Propunerea respectă principiul proporționalității deoarece nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor, în special buna funcționare a pieței unice, care este împiedicată în prezent de divergențele dintre statele membre în ceea ce privește interpretarea și aplicarea conceptelor legate de TVA.

- **Alegerea instrumentului**

În scopul modificării Directivei TVA se propune o directivă.

3. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are niciun impact negativ asupra bugetului UE.

4. ELEMENTE DIVERSE

- **Explicații detaliate ale dispozițiilor specifice ale propunerii**

Rolul propus al Comisiei, asistată de un comitet, ar trebui să se axeze asupra anumitor domenii în care se impune aplicarea uniformă a conceptelor din legislația UE în materie de TVA. În absența unei astfel de aplicări uniforme, probleme precum dubla impunere sau neimpozitarea vor exista în continuare.

A] Competențe de executare atribuite Comisiei și Consiliului: noul articol 397a din Directiva TVA, coroborat cu noul articol 397

(i) articolul 397a alineatul (1) primul paragraf, coroborat cu al doilea paragraf al dispoziției respective și cu articolul 397

Articolul 291 din TFUE prevede, ca regulă generală, că „în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii”, aceste acte conferă competențe de executare, ca regulă generală, Comisiei și, în cazuri speciale și temeinic justificate, Consiliului. CJUE a susținut în mod constant că noțiunile și conceptele utilizate în Directiva TVA, cu excepția unui număr foarte mic de cazuri în care directiva însăși lasă în mod expres definirea acestora în sarcina statelor membre, sunt noțiuni și concepte ale dreptului Uniunii, care necesită o interpretare și o aplicare uniforme⁶.

⁶ A se vedea, printre altele, hotărârea din 27 noiembrie 2003, *Zita Modes*, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, punctele 34-36.

Sunt puțini termenii Directivei TVA pentru care directiva respectivă face „trimitere expresă la dreptul statelor membre pentru a stabili sensul și domeniul de aplicare (al acestora)”. Se pot menționa, cu titlu de exemplu, noțiunile de „teren construibil” și „teren pe care se află o clădire” (articolul 12), „fonduri comune de plasament” [articolul 135 alineatul (1) litera (g)], precum și „prestarea de servicii de cazare” [articolul 135 alineatul (2) litera (a)]. Majoritatea termenilor și conceptelor utilizate în directivă necesită, potrivit CJUE, o interpretare și o aplicare uniforme care, în conformitate cu articolul 291 din TFUE, ar trebui să fie stabilite prin măsuri de punere în aplicare.

Atribuirea de competențe de executare Comisiei se limitează la stabilirea sensului anumitor dispoziții ale Directivei TVA. La rândul său, Consiliul își păstrează competențele de executare, în afara acestei împuterniciri definite a Comisiei. În particular, orice măsuri de punere în aplicare care nu vizează definirea sensului termenilor menționați la articolul 397a alineatul (1) primul paragraf ar intra în sfera de competență a Consiliului. În plus, orice măsuri de punere în aplicare privind dispozițiile prevăzute în titlul I („Obiect și sferă de aplicare”), titlul VIII („Cote”) și titlul XIII („Derogări”) din Directiva TVA, toate având un caracter deosebit de sensibil pentru statele membre, intră în mod clar sub incidența competențelor de executare ale Consiliului. În fine, adoptarea normelor relevante privind elementele excluse în mod expres din competențele de executare ale Comisiei prevăzute la articolul 397a alineatul (1) al doilea paragraf ar cădea în sarcina statelor membre.

(ii) alineatul (1) primul paragraf litera (a), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul III din Directiva TVA se referă la persoanele impozabile. O serie de dispoziții prevăzute în acest titlu ar necesita o interpretare uniformă, deoarece sensul termenilor utilizați în acesta nu a fost atribuit prin Directiva TVA legislației naționale a statelor membre: astfel, de exemplu, noțiunea de „în mod ocazional” [articolul 9 alineatul (2)] sau noțiunea de „târguri și expoziții cu caracter comercial” [categoria (8) din anexa I].

În schimb, Comisia nu ar trebui să fie împuternicită prin acte de punere în aplicare:

- să exercite, în numele unui stat membru, sau să împiedice exercitarea de către un stat membru a opțiunilor atribuite prin Directiva TVA statelor membre în ceea ce privește grupurile TVA (articolul 11); să considere persoanele impozabile în mod ocazional, criteriile alternative celui al primei ocupări a clădirilor și sensul „terenului pe care se află o clădire” (articolul 12), precum și activitățile scutite drept activități desfășurate în calitate de autorități publice [articolul 13 alineatul (2)];
- să stabilească definiția „terenului construibil”, deoarece directiva face referire în mod expres la definirea sa prin dispoziții de drept intern [articolul 12 alineatul (3)].

(iii) alineatul (1) primul paragraf litera (b), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul IV din Directiva TVA se referă la operațiunile taxabile. Reiese clar că noțiunile utilizate în dispozițiile acestui titlu necesită o aplicare uniformă: astfel, de exemplu, noțiunea de „bunuri corporale” [articolul 14 alineatul (1)], „activele activității economice” [articolul 17 alineatul (1)] și „sosire” [articolul 17a alineatul (4)]. Cu toate acestea, Comisia nu ar trebui să aibă dreptul, prin intermediul măsurilor de punere în aplicare, să exercite în numele unui stat membru ori să împiedice exercitarea de către un stat membru a oricăreia dintre opțiunile atribuite statelor membre în prezentul titlu. Aceste opțiuni se referă la noțiunea de „livrare de bunuri” [articolul 14 alineatul (3), articolul 15 alineatul (2), articolele 18 și 19] și noțiunea de prestare de servicii [articolul 26 alineatul (2) și articolele 27 și 29].

(iv) alineatul (1) primul paragraf litera (c), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul V din Directiva TVA se referă la locul operațiunilor taxabile. În acest caz, este evidentă necesitatea aplicării uniforme a dispozițiilor, deoarece interpretările divergente ale statelor membre cu privire la termenii utilizați în respectivul titlu ar fi foarte probabil susceptibile să genereze situații de dublă impunere sau de neimpozitare. Astfel, de exemplu, noțiunile de „transport sau expediere de către furnizor sau în numele acestuia” (articolele 32 și 33), „asamblare sau instalare” (articolul 36), „primul furnizor” și „ultimul client” (articolul 36a), „bunuri imobile” (articolul 47) și „servicii de restaurant sau de alimentație publică” (articolul 55) necesită toate o aplicare uniformă la nivelul Uniunii.

În schimb, Comisia nu ar trebui să fie împuternicită, prin intermediul unor măsuri de punere în aplicare, să exercite în numele unui stat membru ori să împiedice exercitarea de către un stat membru a opțiunilor atribuite statelor membre în titlul respectiv (cum ar fi, de exemplu, opțiunile privind „utilizarea și exploatarea efective” în ceea ce privește locul prestării anumitor servicii).

(v) alineatul (1) primul paragraf litera (d), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul VI se referă la faptul generator și la exigibilitatea TVA. Dispozițiile prevăzute în acest titlu necesită o aplicare uniformă: de exemplu, noțiunile „decontări succesive”, „plăți succesive” sau „livrări continue de bunuri” (articolul 64) și noțiunile „avans” și „încasarea plății” (articolul 65). Cu toate acestea, Comisia nu ar trebui să fie împuternicită să exercite, în numele unui stat membru, ori să împiedice exercitarea de către un stat membru a opțiunii referitoare la exigibilitatea TVA pentru livrările continue de bunuri [articolul 64 alineatul (2) al treilea paragraf]. Același lucru ar fi valabil pentru derogările acordate statelor membre în ceea ce privește exigibilitatea TVA pentru anumite operațiuni sau anumite categorii de persoane impozabile (articolul 66).

(vi) alineatul (1) primul paragraf litera (e), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul VII din Directiva TVA se referă la baza de impozitare a TVA. Dispozițiile prevăzute în acest titlu necesită o aplicare uniformă: de exemplu, noțiunile „etapă de comercializare”, „preț de cumpărare” sau „preț de cost” (articolul 72); „contrapartidă” și „subvenții direct legate de prețul livrării sau al prestării” (articolul 73); „impozite, drepturi, prelevări și taxe” și „cheltuieli accesorii” (articolul 78) și „reduceri de preț și rabaturi” sau „cont tranzitoriu” (articolul 79). În schimb, Comisia nu ar trebui să fie împuternicită, prin intermediul unor măsuri de punere în aplicare, nici să exercite în numele unui stat membru, nici să împiedice exercitarea de către un stat membru a oricăreia dintre opțiunile atribuite statelor membre în titlul respectiv. Comisia nu va fi împuternicită nici să stabilească condițiile și normele în ceea ce privește modificarea bazei de impozitare [articolul 90 alineatul (1)] sau cursul de schimb [articolul 91 alineatul (2)].

(vii) alineatul (1) primul paragraf litera (f), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul IX din Directiva TVA se referă la scutiri. Comisia nu ar trebui să fie împuternicită prin măsuri de punere în aplicare:

- să stabilească definițiile, recunoașterile și autorizațiile încredințate statelor membre la articolul 132 alineatul (1) [precum definiția „profesiilor medicale și paramedicale” de la articolul 132 alineatul (1) litera (c) sau recunoașterea unui organism ca având „caracter social”, astfel cum prevede litera (g) a aceleiași dispoziții];

- să definească noțiunea de „fonduri comune de plasament” [articolul 135 alineatul (1) litera (g)] și să stabilească condițiile și limitările scutirii în ceea ce privește pariurile, loteriile și alte forme de jocuri de noroc [alineatul (1) litera (i) de la aceeași dispoziție];
- să stabilească limitările privind scutirile referitoare la anumite operațiuni asimilate exporturilor prevăzute prin directivă în competența statului membru gazdă (articolul 151).

În plus, Comisia nu va fi împuternicită să exercite în numele unui stat membru sau să împiedice exercitarea de către un stat membru a niciuneia dintre opțiunile atribuite statelor membre în titlul respectiv. Cu titlu de exemplu, putem menționa aici opțiunile privind scutirile pentru sport și servicii culturale (articolul 133 al doilea paragraf); excluderi de la scutirea privind leasingul sau închirierea de bunuri imobile [articolul 135 alineatul (2) al doilea paragraf] și dreptul de a opta pentru impozitare (articolul 137) sau decizia de a aplica oricare dintre scutirile pentru operațiunile legate de comerțul internațional (capitolul 10 din titlul respectiv).

(viii) alineatul (1) primul paragraf litera (g), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul X din Directiva TVA se referă la deduceri. Comisia nu ar trebui să fie împuternicită să exercite în numele unui stat membru sau să împiedice exercitarea de către un stat membru a opțiunilor atribuite statelor membre în titlul respectiv: de exemplu, opțiunile privind pro rata de deducere [articolul 173 alineatul (2)]; restricțiile privind dreptul de deducere (prevăzute la articolele 176 și 177) sau normele care reglementează exercitarea dreptului de deducere (prevăzute la articolele 180 și 181).

(ix) alineatul (1) primul paragraf litera (h), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul XI și anexa VI din Directiva TVA se referă la obligațiile în materie de TVA. De exemplu, Comisia ar fi împuternicită să stabilească, prin intermediul unor măsuri de punere în aplicare, noțiunea de „intervenție” (articolul 192a), noțiunile „lucrări de construcții” sau „servicii de demolare” (articolul 199) sau conceptul de „reprezentant fiscal” (articolul 204). În schimb, Comisia nu ar putea exercita în numele unui stat membru ori împiedica exercitarea de către un stat membru a opțiunilor prevăzute în aceste dispoziții, și anume opțiunea de a aplica procedura de taxare inversă (articolul 194 sau 199) sau opțiunea de a permite persoanei impozabile să desemneze un reprezentant fiscal. În continuare, Comisia nu ar putea defini „codul de înregistrare fiscală” (articolul 239), întrucât această definiție este direct încredințată statelor membre în conformitate cu Directiva TVA.

(x) alineatul (1) primul paragraf litera (i), coroborat cu al doilea paragraf

Titlul XII din Directiva TVA se referă la regimurile speciale ale taxei. Comisia nu ar trebui să fie împuternicită să exercite, în numele unui stat membru, nici să împiedice exercitarea de către un stat membru a niciuneia dintre opțiunile atribuite statelor membre în titlul respectiv, și anume la articolele 281, 284, 285, 286, 287, 296, 301, 303, 318, 326, 330, 333, 342, 344, 349, 352, 366, 367, 369d, 369h și 369i. De asemenea, Comisia nu ar trebui să fie împuternicită să stabilească procedurile de deducere sau de rambursare a TVA încredințate statelor membre la articolul 303 privind regimul special pentru producătorii agricoli. În continuare, Comisia nu ar trebui să fie împuternicită să stabilească normele menționate în legătură cu exercitarea opțiunilor prevăzute la articolele 316 și 324 privind regimul special pentru comercianți persoane impozabile.

(xi) alineatul (1) al treilea paragraf

În conformitate cu articolul 291 alineatul (3) din TFUE, „Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc, în prealabil, normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie”. Parlamentul European și Consiliul au acționat în acest sens prin „Regulamentul privind procedura comitetelor”, adoptat în februarie 2011⁷.

Cu toate că, în principiu, ar fi posibil din punct de vedere juridic ca legiuitorul să confere competențe de executare Comisiei, fără a fi necesar un control din partea statelor membre⁸, aceasta nu este opțiunea avută în vedere în cadrul propunerii. În schimb, se instituie un mecanism de control încredințat unui comitet. Aceasta înseamnă că, în contextul exercitării competențelor sale de executare, Comisia nu poate acționa în mod individual, întrucât acest exercițiu va necesita, în orice caz, avizul pozitiv al comitetului. În acest cadru se vor aplica normele privind procedura de examinare, prevăzute în Regulamentul privind procedura comitetelor.

(xii) alineatul (2)

Normele adoptate de Consiliu și care figurează în prezent în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA rămân în vigoare, în pofida atribuirii anumitor competențe de executare Comisiei. În pofida acestui fapt, Comisia, asistată de un comitet, va fi în măsură, întotdeauna în limitele domeniului de aplicare al competenței sale, să adopte norme viitoare care ar putea avea același domeniu de aplicare ca dispozițiile actuale ale Regulamentului de punere în aplicare privind TVA, care, într-un astfel de caz, ar trebui să fie eliminate de Consiliu.

B) Noul comitet: articolul 398a din Directiva TVA

Atribuirea de competențe de executare Comisiei prin prezenta propunere nu implică în niciun caz o lipsă de control din partea statelor membre cu privire la exercitarea acestor competențe de către Comisie. Normele și principiile generale privind mecanismele prin care statele membre pot controla exercitarea competențelor de executare de către Comisie sunt prevăzute în legislația secundară, și anume în Regulamentul privind procedura comitetelor. În ceea ce privește chestiunile fiscale, „procedura de examinare” prevăzută la articolul 5 din Regulamentul privind procedura comitetelor (nu există nicio posibilitate de a aplica în domeniul impozitării „procedura de consultare” menționată la articolul 4) asigură faptul că Comisia nu poate acționa fără acordul statelor membre în cadrul noului comitet. Comisia poate adopta măsura de punere în aplicare numai în cazul unui aviz pozitiv al comitetului; în schimb, atât în cazul unui aviz negativ, cât și în lipsa unui aviz al comitetului, Comisia nu este împuternicită să adopte actul de punere în aplicare relevant.

Dispozițiile privind componența și președintele comitetului sunt prevăzute în mod direct la articolul 3 din Regulamentul privind procedura comitetelor. Comitetul TVA își păstrează rolul de organism responsabil cu examinarea consultărilor prevăzute în temeiul Directivei TVA. Trimiterile la aceste consultări sunt făcute la articolele 11, 27, 102, 155, 164, 167, 177, 191, 238, 281, 318 și 352. În continuare, comitetul TVA ar trebui să fie, de asemenea, în măsură să

⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁸ A se vedea considerentul (6) și articolul 1 din Regulamentul privind procedura comitetelor.

examineze orice alte aspecte privind aplicarea dispozițiilor Uniunii în materie de TVA, însă, în aceste domenii, va fi împuternicit să emită numai orientări fără caracter obligatoriu, precum în situația de față.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește conferirea de competențe de executare Comisiei pentru a stabili sensul termenilor utilizați în anumite dispoziții ale directivei menționate

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European⁹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁰,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă specială,

întrucât:

- (1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a legislației Uniunii și pentru a respecta principiul egalității, termenii utilizați în dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului¹¹, care nu permit în mod expres statelor membre să stabilească sensul și domeniul de aplicare ale acestora, necesită o interpretare uniformă în întreaga Uniune.
- (2) Interpretarea divergentă a termenilor utilizați în Directiva 2006/112/CE este susceptibilă să genereze cazuri de dublă impunere, insecuritate juridică, costuri suplimentare pentru întreprinderi și denaturarea concurenței. Interpretarea uniformă a acestor termeni la nivelul Uniunii se impune în egală măsură pentru a facilita aplicarea Directivei 2006/112/CE de către administrații fiscale și întreprinderi.
- (3) Articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că, în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, respectivele acte trebuie să confere competențe de executare Comisiei sau, în cazuri speciale și temeinic justificate, Consiliului.
- (4) Pentru a spori eficiența procesului de luare a deciziilor în domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA) și pentru a contribui la o aplicare mai uniformă a legislației Uniunii în materie de TVA, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în scopul de a stabili sensul anumitor termeni utilizați în Directiva 2006/112/CE.
- (5) Competențele de executare conferite Comisiei nu ar trebui să submineze marja de apreciere de care dispun statele membre în vederea adoptării măsurilor de drept intern, necesare pentru punerea în aplicare a unor dispoziții ale Directivei 2006/112/CE. Prin

⁹ JO C , , p. .

¹⁰ JO C , , p. .

¹¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12. 2006, p. 1.).

urmare, este necesar să se clarifice în mod corespunzător domeniul de aplicare al competențelor de executare conferite Comisiei.

- (6) Consiliului ar trebui să i se atribuie competențele de executare în cazuri speciale și temeinic justificate, cu privire la aspecte de fond având un caracter deosebit de sensibil pentru statele membre. Acest lucru ar fi valabil în special în ceea ce privește măsurile de punere în aplicare care ar putea fi necesare în ceea ce privește dispozițiile prevăzute în titlul I („Obiect și sferă de aplicare”), titlul VIII („Cote”) și titlul XIII („Derogări”) din Directiva TVA.
- (7) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor relevante din Directiva 2006/112/CE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește stabilirea sensului termenilor utilizați în anumite dispoziții ale Directivei în cauză. Respectivă competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹².
- (8) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume asigurarea unei aplicări mai uniforme a legislației Uniunii în materie de TVA, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (9) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 397 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 397

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate adopta:

(a) orice măsuri necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute în titlurile I, VIII și XIII și în anexele III, IV, V și X din prezenta directivă;

(b) orice măsuri necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute în titlurile și anexele din prezenta directivă, care nu sunt menționate la litera (a), atât timp cât aceste măsuri nu determină stabilirea sensului termenilor utilizați în acestea.”.

- (2) În titlul XIV capitolul 1 se introduce următorul articol 397a:

„Articolul 397a

(1) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, sensul termenilor utilizați în următoarele dispoziții:

¹² Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (a) în ceea ce privește persoanele impozabile în scopuri de TVA, dispozițiile prevăzute în titlul III și în anexa I;
- (b) în ceea ce privește operațiunile taxabile în scopuri de TVA, dispozițiile prevăzute în titlul IV;
- (c) în ceea ce privește locul operațiunilor taxabile, dispozițiile prevăzute în titlul V și în anexa II;
- (d) în ceea ce privește faptul generator și exigibilitatea TVA, dispozițiile prevăzute în titlul VI;
- (e) în ceea ce privește baza de impozitare a TVA, dispozițiile prevăzute în titlul VII;
- (f) în ceea ce privește scutirile de TVA, dispozițiile prevăzute în titlul IX;
- (g) în ceea ce privește deducerile TVA, dispozițiile prevăzute în titlul X;
- (h) în ceea ce privește obligațiile persoanelor impozabile și ale anumitor persoane neimpozabile, dispozițiile prevăzute în titlul XI și în anexa VI;
- (i) în ceea ce privește regimurile speciale ale taxei, dispozițiile prevăzute în titlul XII și în anexele VII, VIII și IX.

Primul paragraf nu se aplică următoarelor dispoziții:

- (a) dispozițiilor care permit statelor membre să exercite o opțiune, în măsura în care ele vizează decizia de exercitare a acestei opțiuni;
- (b) dispozițiilor care conțin trimiteri exprese la termeni care urmează să fie definiți de statele membre, în măsura în care ele vizează definirea sensului acestor termeni;
- (c) dispozițiilor în care condițiile, procedurile și normele urmează să fie stabilite de statele membre, în măsura în care ele vizează condițiile, procedurile și normele în cauză;
- (d) dispozițiilor privind procedurile de recunoaștere și de autorizare care trebuie acordate de statele membre, în măsura în care ele vizează procedurile respective;
- (e) dispozițiilor referitoare la codul de înregistrare fiscală prevăzut la articolul 239.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 398a alineatul (2).

(2) În cazul în care dispozițiile actelor de punere în aplicare ale Comisiei adoptate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol au același domeniu de aplicare ca dispozițiile măsurilor de punere în aplicare adoptate de Consiliu în conformitate cu articolul 397 din prezenta directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2020/285 a Consiliului*, Consiliul elimină dispozițiile relevante din măsurile sale de punere în aplicare.

* Directiva (UE) 2020/285 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici și a Regulamentului (UE)

nr. 904/2010 în ceea ce privește cooperarea administrativă și schimbul de informații în scopul monitorizării aplicării corecte a regimului special pentru întreprinderile mici (JO L 62, 2.3.2020, p. 13).”.

- (3) În titlul XIV, titlul capitolului 2 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 2
***Comitete**”.*

- (4) În titlul XIV capitolul 2 se introduce următorul articol 398a:

„Articolul 398a

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acest comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”.

Articolul 2

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele